

*

Τὸ θέατρο Τέχνης τοῦ Καρόλου Κούν ανέβασε τὸ ἔργο ἑνὸς νέου συγγραφέα, τοῦ Α. Σολομοῦ. «Ὁ Τελευταῖος Ἀσπροκόρακας». Ἐλπίζουμε τουλάχιστον ὅτι σὲ μερικά χρόνια ὁ συγγραφέας κι' ὁ κ. Κούν θ' ἀποροῦν. ὅπως ἀποροῦμε κι' ἐμεῖς σήμερα, μὲ τὴν τόλμη τους (ἀπὸ εὐγένεια ἄς τὸ πούμε τόλμη αὐτὸ πού ἔκαναν κι' ἄς μὴν ἐπιμένουμε) νὰ παρουσιάσουνε σὲ ἀνθρώπους πού ἀντίκουν στὴ συνομοταξία τῶν διπόδων καὶ δὲν τετραποδίζουν ἀκόμη ἀπὸ παλιμπαιδισμό, αὐτὸ τὸ πρωτοφανὲς βλακωματρικὸ κατασκευάσμα. Ἐχω δεῖ τόσο κακὰ πράματα στὸ θέατρο ὥστε δὲν περίμενα νὰ δῶ καὶ χειρότερα ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ. Τὸ θέατρο ὁμως μᾶς ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις!

Ἄναρωτιέμαι πρῶτα πῶς ἓνας ἀνθρώπος μπόρεσε νὰ γράφει ὅλες αὐτὲς τὶς ἀσπιμαντολογίες, τὶς σάχλες καὶ τὶς κοινοτοπίες χωρὶς νὰ σκάσει ὁ ἴδιος ἀπὸ ἀνία. Μέγιστο θαῦμα ἀντοχής! Κι' ὕστερα ζητῶ νὰ καταλάβω πῶς ἓνας ὀλόκληρος θίασος μπόρεσε νὰ κάνει πρόβες καὶ νὰ φτάσει ὡς τὴν παράστασιν μὲ τέτοιο κείμενο, πῶς μπόρεσε νὰ ἐπιτελέσει ἀνενόχλητα αὐτὸν τὸν ἀθλο τῆς ὀμαδικῆς βλακείας. Μυστηριώδεις αἱ βουλαὶ τῆς ἀμαθείας!

Λέγω ἀμαθείας γιατί φαίνεται πῶς οἱ συντελεστὲς κ' οἱ ἐκτελεστὲς αὐτοῦ τοῦ τραγέλαφου, κάτι θὰ εἶχαν διαβάσει, κάτι θὰ εἶχαν ἀκούσει, κάτι θὰ τοὺς εἶχε πληροφορήσει τὸ ταχυδρομεῖο περὶ «μπιουρλέσκ» τῶν ξένων πρωτοποριῶν καὶ τολμῆσαν ἔτσι νὰ μᾶς δώσουν αὐτὴν τὴν κιθωτό, αὐτὸν τὸν Καζαμία τοῦ ἀδιανόητου ἐπαρχιωτισμοῦ. Ἔργο καὶ παράστασιν πού στεκόταν καὶ ἰσορροποῦσε καταπληκτικὰ μεταξὺ τοῦ γεροκομείου καὶ τοῦ νηπιαγωγείου. Μιὰ ἰσορροπία πού μᾶς κρατᾷ ἀκόμη ἐμβρόντητους.

ΘΡΑΣΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΣ